

N:o 142.

Af herr **Z. Larsson** i Upsala, *om tull å kopparplåt m. m.*

Den af tullkomitén föreslagna tullen å bearbetad koppar är så låg, att den ej kan skäligen antagas tillräckligt stor att uppmuntra svenska fackmän och kapitalister att riskera tid och penningar i dyrbara verks anläggande, och den förfelar således det åsyftade målet af skyddstull för svensk kopparindustri.

År 1861, då kopparvalsningen etc. för flera år åtnjutit skydd, voro kopparverkens antal 12 med en tillverkning af kopparplåt, uppgående till 448,297 kilogram, och införsel af samma vara af 21,169 kilogram.

År 1886 efter några års tullfrihet hafva 9 verk upphört med sin verksamhet och endast 3 återstå af de 12. Införseln af kopparplåt hade nämnda år stigit till 562,546 kilogram.

År 1888 exporterades från Sverige 414,593 kilogram rå koppar och importerades 376,104 kilogram valsad kopparplåt, ett förhållande, som ingalunda är af beskaffenhet att kunna anses tillfredsställande.

Af det nu anförda torde framgå, att tullen, derest den skall vara af någon verklig nytta för den inhemska industrien, måste höjas, och får jag i sådant hänseende föreslå antagande af följande tullsatser:

kopparplåt under 10 mm. tjocklek 10 öre pr kilogr.
d:o 10 mm. tjocklek och deröfver 15 » » »

kopparrör, lödda	12 öre pr kilogr.
d:o solidt dragna	15 » » »
koppartråd, öfverdragen på annat sätt	15 » » »
d:o andra slag utan betäckning	15 » » »

Vördsamt anhålles om remiss af denna motion till bevillningsutskottet, inför hvilket jag hoppas få afgifva specifik motivering för denna framställning.

Stockholm den 30 januari 1892.

Z. Larsson,
från Upsala.

N:o 143.

Af herr **J. Jonson** i Fröstorp, *om förhöjd dagaflöning åt värnpligtige samt om beviljande af anslag till sådant ändamål.*

Med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 2 angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885, får jag, under det frågan om anslaget till beväringmanskapets vapenöfningar behandlas, under Riksdagen pröfning draga en i sammanhang dermed stående fråga om beväringmanskapets dagaflöning.

Då största delen af beväringmanskapet icke vid den åldern eger andra tillgångar än det med eget arbete kan förtjena, så kan ej förnekas, att